

4. postna nedelja A

*Gospod ne vidi, kakor vidi človek.
Človek namreč vidi, kar je pred očmi,
Gospod pa vidi v srce. (1 Sam 16,7)*

Prvo berilo

1 Samuel 16,1b.6-7.10-13a

Tiste dni je Gospod rekel Sámuelu: "Napolni svoj rog z oljem in pojdi! Pošiljam te k Bêtlehemcu Jéseju, kajti med njegovimi sinovi sem si izbral kralja." Ko so prišli v Bêtlehem in je zagledal Eliába, si je rekel: "Gotovo je tu pred Gospodom njegov maziljenec." Gospod pa je rekel Sámuelu: "Ne glej na njegov videz ne na njegovo visoko postavo, kajti odklônil sem ga. Zares, Gospod ne vidi, kakor vidi človek. Človek namreč vidi, kar je pred očmi, Gospod pa vidi v srce." Jése je pripeljal sedem svojih sinov pred Samuela. Samuel pa je rekel Jéseju: "Teh Gospod ni izvôlil."

Potem je Samuel rekel Jéseju: "So to vsi mladeniči?" Jése je rekel: "Ostal je še najmlajši. Glej, ta pase drobnico." Samuel je rekel Jéseju: "Pošlji ponj in naj ga pripeljejo, kajti ne sedemo za mizo, dokler ne pride sem!" Poslal je ponj in ga dal pripeljati. Bil je rdečkast, lepih oči in prijeten na pogled. Gospod je rekel: "Vstani, mazili ga, kajti ta je!" Samuel je vzel rog z oljem in ga mazilil sredi njegovih bratov. Od tega dne naprej je Gospodov duh napolnjeval Davida.

Drugo berilo

Efežanom 5,8-14

Bratje in sestre, некоč ste bili temà, zdaj pa ste luč v Gospodu. Živite kot otroci luči, kajti sad luci je v vsakršni dobroti, pravičnosti in resnici. Preizkušajte, kaj je všeč Gospodu! Ne sodelujte pri jalovih delih teme, marveč jih obsojajte. Kar namreč oni počenjajo na skrivaj, je že omenjati sramotno. Vse, kar je obsodbe vredno, se razodeva po lúči. Kajti vse, kar se razodeva, je luč. Zato je rečeno: "Preábúdi se, ki spiš, in vstani od mrtvih in razsvétil te bo Kristus."

Evangelij

Janez 9,1.6-9.13-17.34-38

Tisti čas je šel Jezus mimo in zagledal človeka, ki je bil slep od rojstva. Pljunil je na tla in s slino narédil blato. Pomazal mu je z blatom oči in mu rekel: "Pojdi in se umij v vodnjaku Síloa!" (kar v prevodu pomeni Poslani). Odšel je torej in se umil. Ko se je vrnil, je videl. Sosedje in tisti, ki so ga prej videli, da je bil berač, so govorili: "Ali ni to tisti, ki je posedal in beračil?" Eni so govorili: "On je," medtem ko so drugi govorili: "Ne, podoben mu je." Sam pa je govóril: "Jaz sem."

Človeka, ki je bil prej slep, so odvedli k farizejem. Tisti dan, ko je Jezus naredil blato in mu odprl oči, je bila sobota. In farizeji so ga spet spraševali, kako je spregledal. Dejal jim je: "Blata mi je dal na oči, nato sem se umil in vidim." Nekateri izmed farizejev so tedaj govorili: "Ta človek ni od Boga, ker ne spoštuje sobote." Drugi pa so govorili: "Kako bi grešnik mogel delati takšna znamenja?" In bil je razdor med njimi. Slepemu so tedaj ponovno rekli: "Kaj praviš o njem, ker ti je odprl oči?" On pa je rekel: "Prerok je." Odgovorili so in mu rekli: "Ves si rôjen v greh, pa nas boš učil?" In vrgli so ga ven. Jezus je slišal, da so ga vrgli ven. Našel ga je in mu je rekel: "Veruješ v Sina človekovega?" In ta je odgovoril ter rekel: "Kdo je to, Gospod, da bi veroval vanj?" Jezus mu je rekel: "Videl si ga; ta, ki govori s teboj, ta je." Tedaj je dejal: "Verujem, Gospod," in se je pred njim poklonil do tal.

V razmislek

Današnji Evangelij je impresiven primer spreobrnitve od zemeljskih principov, ki je izražen v odlomku Janezovega evangelija (Jn, 9,39): "Da bi videli tisti, ki ne vidijo, in oslepeli tisti, ki vidijo." Jezus seveda ne želi, da bi tisti, ki vidijo oslepeli. Vendar pa je slepota seveda posledica tega, kar se zgodi, ko ljudje postavijo zemeljska pravila v nasprotju z Božjimi, kot je razvidno iz odziva farizejev v pričujočem evangelijskem besedilu. Jezus protestira proti takšnemu razmišljanju, ki razume slepoto, prisposodbo za nesrečo in trpljenje, kot od Boga dano kazen za osebno ali družinsko krivdo in greh ter blaginjo kot nagrado za Bogu všečno življenje. V protestu Jezus razširi miselni in duhovni vidik slepote – slabše kot slepota oči je slepota srca, ki nas vodi k temu, da se zapremo pred samim seboj in pred drugimi, zaradi česar ne moremo imeti pravih srečanj, odnosov in odrešujočega življenja.

– Zapiramo se, ko se naš prvi pogled na drugih ljudeh ustavi na površju, ko jih hitro sodimo in smo polni predsodkov.

– Zapiramo se, ko se naše mnenje skriva za primerno ideologijo, vseeno če je ta ideologija zemeljskega ali verskega izvora. Kot Kristjanom nam nikoli ni prihranjen napor in odgovornost, da bi v vseh vsakodnevnih situacijah podrobno pogledali, preverili z duhovno gibčnostjo in odprtostjo vsako izkušnjo iz evangelija, pretehtali različne možnosti odziva in nato tiste izkušnje, ki so primerne trenutni situaciji (kolikor jih lahko resnično prepoznamo), uporabili za pravilno odločitev in pravičen odgovor.

– Zapiramo se, ko se ne spoštujemo v naši lastni vrednosti in našem lastnem dostojanstvu.

Včasih, ko živimo življenje preveč usmerjeno navzven, nas osebne težave prisilijo, da ponovno usmerimo pogled navznoter na nas same in da si ponovno dovolimo, da se nas dotaknejo bistvena vprašanja: "Kaj je pomembno zame?", "Kaj si želim?", "Kaj potrebujem?". Samo ko se tudi sami ljubeče vidimo s srcem, smo pripravljeni enako storiti pri naših bližnjih.

– V takšnih situacijah se spomnimo, da so v življenju najpomembnejše tiste nevidne stvari, ki jih lahko zazna le naše srce. Včasih smo tako slepi, tako zelo zaprti vase, da ne čutimo ničesar dobrega okoli nas. Uspe pa nam, da če malce pripremo vrata naše hiše ali celo odpremo okno, da ponovno opazimo tiste čudovite stvari, ki šele naredijo naše življenje vredno življenja: opugumljajoče besede, prijateljstvo, ljubezen, obljuba, da je nekdo v mislih z nami, zaupanje, razumevanje, upanje...

"Človek vidi dobro le s srcem. Bistveno je očem nevidno." Posebej, komur uspe, da se odpre Jezusovi ponudbi k ozdravitvi naše osebne slepote in mu zaupa, pri tem se lahko pojavijo nove nepredstavljuje moči, ki nam dajejo življenje.

4. postna nedelja A

*Gospod ne vidi, kakor vidi človek.
Človek namreč vidi, kar je pred očmi,
Gospod pa vidi v srce. (1 Sam 16,7)*

Prvo berilo

1 Samuel 16,1b.6-7.10-13a

Tiste dni je Gospod rekel Sámuelu: "Napolni svoj rog z oljem in pojdi! Pošiljam te k Bêtlehemcu Jéseju, kajti med njegovimi sinovi sem si izbral kralja." Ko so prišli v Bêtlehem in je zagledal Eliába, si je rekel: "Gotovo je tu pred Gospodom njegov maziljenec." Gospod pa je rekel Sámuelu: "Ne glej na njegov videz ne na njegovo visoko postavo, kajti odklônil sem ga. Zares, Gospod ne vidi, kakor vidi človek. Človek namreč vidi, kar je pred očmi, Gospod pa vidi v srce." Jése je pripeljal sedem svojih sinov pred Samuela. Samuel pa je rekel Jéseju: "Teh Gospod ni izvôlil." Potem je Samuel rekel Jéseju: "So to vsi mladeniči?" Jése je rekel: "Ostal je še najmlajši. Glej, ta pase drobnico." Samuel je rekel Jéseju: "Pošlji ponj in naj ga pripeljejo, kajti ne sedemo za mizo, dokler ne pride sem!" Poslal je ponj in ga dal pripeljati. Bil je rdečkast, lepih oči in prijeten na pogled. Gospod je rekel: "Vstani, mazili ga, kajti ta je!" Samuel je vzel rog z oljem in ga mazilil sredi njegovih bratov. Od tega dne naprej je Gospodov duh napolnjeval Davida.

Drugo berilo

Efežanom 5,8-14

Bratje in sestre, nekoč ste bili temà, zdaj pa ste luč v Gospodu. Živite kot otroci luči, kajti sad luci je v vsakršni dobroti, pravičnosti in resnici. Preizkušajte, kaj je všeč Gospodu! Ne sodelujte pri jalovih delih teme, marveč jih obsojajte. Kar namreč oni počenjajo na skrivaj, je že omenjati sramotno. Vse, kar je obsodbe vredno, se razodeva po lúči. Kajti vse, kar se razodeva, je luč. Zato je rečeno: "Preábúdi se, ki spiš, in vstani od mrtvih in razsvétilil te bo Kristus."

Evangelij

Janez 9,1-41

Tisti čas je šel Jezus iz templja in zagledal človeka, ki je bil slep od rojstva. Njegovi učenci so ga vprašali: "Učitelj, kdo je grešil, on ali njegovi starši, da se je rodil slep?" Jezus je odgovoril: "Ni grešil ne on ne njegovi starši, ampak na njem naj se razodénejo Božja dela. Dokler je dan, moramo opravljati dela tistega, ki me je poslal. Pride noč, ko nihče ne more delati. Dokler sem na svetu, sem luč sveta." Ko je to izgovóril, je pljunil na tla in s slino narédil blato. Pomazal mu je z blatom oči in mu rekel: "Pojdi in se umij v vodnjaku Síloa!" (kar v prevodu pomeni Poslani). Odšel je torej in se umil. Ko se je vrnil, je videl. Sosedje in tisti, ki so ga prej videli, da je bil berač, so govorili: "Ali ni to tisti, ki je posedal in beračil?" Eni so govorili: "On je," medtem ko so drugi govorili: "Ne, podoben mu je." Sam pa je govóril: "Jaz sem." Rekli so mu tedaj: "Kako so se ti torej oči odprle?" On pa je dejal: "Tisti človek, ki se imenuje Jezus, je narédil blato, mi z njim pomazal oči in mi rekel: 'Pojdi v Síloa in se umij.' Šel sem tja, se umil in spregledal." Rekli so mu: "Kje je tisti?" Dejal jim je: "Ne vem." Človeka, ki je bil prej slep, so odvedli k farizejem. Tisti dan, ko je Jezus narédil blato in mu odprl oči, je bila sobota. In farizeji so ga spet spraševali, kako je spregledal. Dejal jim je: "Blata mi je dal na oči, nato sem se umil in vidim." Nekateri izmed farizejev so tedaj govorili: "Ta človek ni od Boga, ker ne spoštuje sobote." Drugi pa so govorili: "Kako bi grešnik mogel delati takšna znamenja?" In bil je razdor med njimi. Slepemu so tedaj ponovno rekli: "Kaj praviš o njem, ker ti je odprl oči?" On pa je rekel: "Prerok je."

Judje niso hoteli verjeti, da je bil slep in da je spregledal, dokler niso poklicali staršev tega, ki je spregledal. Vprašali so jih: "Je to vaš sin, o katerem pravite, da se je rodil slep? Kako, da zdaj vidi?" Starši so odgovorili in rekli: "Veva, da je to najin sin in da se je rodil slep; kako to, da zdaj vidi, pa ne veva, in kdo mu je odprl oči, midva ne veva. Njega vprašajte. Dovolj je star. Sam naj govori o sebi." To so rekli njegovi starši, ker so se bali Judov; Judje so namreč že sklenili, da bodo vsakogar, ki ga bo priznal za Mesija, izobčili iz shodnice. Zato so njegovi starši rekli: 'Dovolj je star, njega vprašajte.' Tedaj so farizeji drugič poklicali človeka, ki je bil prej slep, in mu rekli: "Daj čast Bogu! Mi vemo, da je ta človek grešnik." On pa je odgovoril: "Če je grešnik, ne vem. Eno pa vem, da sem bil slep in da zdaj vidim." Tedaj so mu rekli: "Kaj ti je storil? Kako ti je odprl oči?" Odgovoril jim je: "Povedal sem vam že, pa niste poslušali. Čemu hočete znova slišati? Bi mar tudi vi radi postali njegovi učenci?" In ozmerjali so ga in mu rekli: "Ti si njegov učenec, mi pa smo Mojzesovi učenci. Mi vemo, da je Mojzesu govoril Bog; o tem pa ne vemo, od kod je." Mož jim je odvrnil in rekel: "To je res čudno, da ne véste, od kod je, meni pa je odprl oči. Vémo, da Bog grešnikov ne usliši. Kdor pa Boga časti in spolnjuje njegovo voljo, téga usliši. Od vekomaj se ni slišalo, da bi kdo od rojstva slepemu odprl oči. Če ta ne bi bil od Boga, ne bi mógel ničesar storiti." Odgovorili so in mu rekli: "Ves si rôjen v greh, pa nas boš učil?" In vrgli so ga ven.

Jezus je slišal, da so ga vrgli ven. Našel ga je in mu je rekel: "Veruješ v Sina človekovega?" In ta je odgovoril ter rekel: "Kdo je to, Gospod, da bi veroval vanj?" Jezus mu je rekel: "Videl si ga; ta, ki govori s teboj, ta je." Tedaj je dejal: "Verujem, Gospod," in se je pred njim poklonil do tal. In Jezus je rekel: "Za sodbo sem prišel na ta svet, da bi videli tisti, ki ne vidijo, in oslepeli tisti, ki vidijo." To je slišalo nekaj farizejev, ki so bili pri njem, in so mu rekli: "Smo morda tudi mi slepi?" Jezus jim je dejal: "Če bi bili slepi, bi ne imeli greha. Ker pa pravite: 'Vidimo', vaš greh ostane."

V razmislek

Današnji Evangelij je impresiven primer spreobrnitve od zemeljskih principov, ki je izražen v odlomku Janezovega evangelija (Jn, 9,39): "Da bi videli tisti, ki ne vidijo, in oslepeli tisti, ki vidijo." Jezus seveda ne želi, da bi tisti, ki vidijo oslepeli. Vendar pa je slepota seveda posledica tega, kar se zgodi, ko ljudje postavijo zemeljska pravila v nasprotju z Božjimi, kot je razvidno iz odziva farizejev v pričujočem evangelijskem besedilu. Jezus protestira proti takšnemu razmišljanju, ki razume slepoto, prisposodbo za nesrečo in trpljenje, kot od Boga dano kazen za osebno ali družinsko krivdo in greh ter blaginjo kot nagrado za Bogu všečno življenje. V protestu Jezus razširi miselni in duhovni vidik slepote – slabše kot slepota oči je slepota srca, ki nas vodi k temu, da se zapremo pred samim seboj in pred drugimi, zaradi česar ne moremo imeti pravih srečanj, odnosov in odrešujočega življenja.

– Zapiramo se, ko se naš prvi pogled na drugih ljudeh ustavi na površju, ko jih hitro sodimo in smo polni predsodkov.

– Zapiramo se, ko se naše mnenje skriva za primerno ideologijo, vseeno če je ta ideologija zemeljskega ali verskega izvora. Kot Kristjanom nam nikoli ni prihranjen napor in odgovornost, da bi v vseh vsakodnevnih situacijah podrobno pogledali, preverili z duhovno gibčnostjo in odprtostjo vsako izkušnjo iz evangelija, pretehtali različne možnosti odziva in nato tiste izkušnje, ki so primerne trenutni situaciji (kolikor jih lahko resnično prepoznamo), uporabili za pravilno odločitev in pravičen odgovor.

– Zapiramo se, ko se ne spoštujemo v naši lastni vrednosti in našem lastnem dostojanstvu. Včasih, ko živimo življenje preveč usmerjeno navzven, nas osebne težave prisilijo, da ponovno usmerimo pogled navznoter na nas same in da si ponovno dovolimo, da se nas dotaknejo bistvena vprašanja: "Kaj je pomembno zame?", "Kaj si želim?", "Kaj potrebujem?". Samo ko se tudi sami ljubeče vidimo s srcem, smo pripravljeni enako storiti pri naših bližnjih.

– V takšnih situacijah se spomnimo, da so v življenju najpomembnejše tiste nevidne stvari, ki jih lahko zazna le naše srce. Včasih smo tako slepi, tako zelo zaprti vase, da ne čutimo ničesar dobrega okoli nas. Uspe pa nam, da če malce pripremo vrata naše hiše ali celo odpremo okno, da ponovno opazimo tiste čudovite stvari, ki šele naredijo naše življenje vredno življenja: opugumljajoče besede, prijateljstvo, ljubezen, obljuba, da je nekdo v mislih z nami, zaupanje, razumevanje, upanje... "Človek vidi dobro le s srcem. Bistveno je očem nevidno." Posebej, komur uspe, da se odpre Jezusovi ponudbi k ozdravitvi naše osebne slepote in mu zaupa, pri tem se lahko pojavijo nove nepredstavljljive moči, ki nam dajejo življenje.